

## عنوان مقاله:

طراحی حسی شهر: به سوی گردشگری چندحسی در تبریز

## محل انتشار:

نخستین سمینار علمی تخصصی جاذبه ها و دافعه های گردشگری آذربایجان شرقی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

## نویسنده:

اصغر ایزدی جیران - استادیار گروه انسانشناسی دانشگاه تهران

## خلاصه مقاله:

اگر تبریز را تبدیل به شهری کنیم که فرهنگ بومی در آن تجلی یابد، هم ساکنان از آن لذت خواهند برد و همگردشگران به سوی آن خواهند شتافت. این معنای «فرهنگ به مثابه اقتصاد» است، وقتی که تقویت و تشدید فرهنگ بومی می تواند آورده و بهره وری اقتصادی داشته باشد. با کاربردی کردن انسانشناسی حسی در شهر تبریز، این مقاله به سویطراحی حسی تبریز می رود تا از خلال آن مزه، حرکت، صدا، بافت و ظاهر دستاورها و تجارب فرهنگ بومی تبریز را در شهر پیکربندی کند. طراحی حسی تبریز را بر اساس حس اندازه های تبریز انجام داده ام: چشم اندازه های باغ ها، گوش اندازه های آشپزخانه ها و موغام ها، پوست اندازه های بافت تاریخی و باستانی، دهان اندازه های غذاها و شیرینی ها، حرکت اندازه های نمایش ها و رقص ها و دماغ اندازه های بوی مکان ها. اصل اول در طراحی حسی مبتنی بر تقویت و تشدید میراث حسی است؛ اصل دوم بر انتقال ادراک حسی دارد تا از خلال آن کالبد و فضای شهری، نه فقط چشم، بلکه دهان، گوش، پوست، دماغ و بدن را نیز تحریک کند. شهر حسی تبریز در این طراحی بر جذب حسی گردشگران متمرکز است تا از خلال آن شهر را تبدیل به فرهنگ بومی کند. طراحی حسی می خواهد تا آرمانشهر حسی تبریز را تخیل کند، تخیلی مبتنی بر واقعیت. تخیل مردم نگارانه یا تخیل انسان شناختی به پژوهشگران رشته انسان شناسی توانایی ورود به حوزه های کاربردی ای چون طراحی شهری می بخشد و نیز شیوه جدیدی از نوشتن متن مردم نگارانه را پدید می آورد.

## کلمات کلیدی:

انسان شناسی حسی، تبریز، گردشگری چندحسی، تخیل انسان شناختی، حس اندازه ها، طراحی حسی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523233>

